

Dosarul nr.2ra-781/21

Prima instanță - Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. : N. Costăș)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Bucătaru Iraida,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Bucătaru Ruslan
împotriva Iraidei Bucătaru privind determinarea cotelor-părți ideale din bunul imobil,
obligarea de a nu crea obstacole în folosirea bunului imobil și încasarea cheltuielilor
de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2021 prin care s-a
respins apelul declarat de Bucătaru Iraida și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți,
sediul Central din 10 februarie 2020,

c o n s t a t ă :

La 11 iunie 2018, Bucătaru Ruslan, a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Iraidei Bucătaru privind partajarea proprietății comune în devălmășie.

În motivarea a invocat cu Bucătaru Iraida a încheiat căsătoria la 25 aprilie 2004.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 septembrie 2017
căsătoria dintre soți a fost desfăcută.

Reclamantul a menționat că, în timpul căsătoriei au dobândit bunul imobil cu nr.
cadastral XXX amplasat în mun. Bălți, str. Ivan Konev XXX ap. XXX și bunuri
mobile: mobilă moale pentru salon (pat-divan), mobilă de perete, televizoare-2,
icoană mare, un pat dormitor, noptiere-2, dulap-cupe, covoare-2, draperii în toate
odăile apartamentului, dulapuri-2, mașină de spălat, mobilă pentru bucătărie, scaune
moi-4, scaune pentru bar-2, masă din sticlă-1, aspirator, cuptor cu microunde,
frigider, aragaz incorporabil, hotă, storcător de fructe, prăjitor de pâine, aparat de
feliat, procesor de alimente pentru bucătărie, undițe, seturi de chei, ceainic electric,
tocător de carne, mixer, ascuțitor electric de cuțite, blender, cămin electric, fier de
călcat, boiler, mașină de cafea, laptop, aparat de barbierit, mangal, bicicletă, complet
pentru picnic format din masă și scaune, cuptor electric, aparat de telefon, fotoliu
pentru picnic.

Deja de o perioadă îndelungată nu are acces la bunul imobil dat și astfel îi este
lezat dreptul acestuia la proprietate.

Totodată, indică că nu poate conviețui cu pârâta, deoarece s-au creat relații tensionate și doar ultima se folosește de bunul imobil.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor reclamantul a solicitat determinarea cotelor părți a bunului imobil cu nr. cadastral XXX amplasat pe str. Evan Konev XXX ap. XXX a câte ½ cotă-parte fiecăruia, obligarea Iraidei Bucătaru să nu creeze obstacole lui Bucătaru Ruslan în folosirea bunului imobil și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.168-196 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 10 februarie 2020 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Bucătaru Ruslan.

S-a determinat cotele-părți ideale din bunul imobil cu nr. cadastral XXX amplasat în mun. Bălți str. Ivan Konev XXX ap. XXX, pentru Bucătaru Ruslan și Bucătaru Iraida a câte ½ cotă-parte fiecăruia, cu obligarea Iraidei Bucătaru să nu creeze obstacole lui Bucătaru Ruslan în folosirea bunului imobil.

S-a încasat de la Bucătaru Iraida în beneficiul lui Bucătaru Ruslan cheltuielile de judecată compuse din: taxa de stat achitată de reclamant în sumă de 4748,00 (patru mii șapte sute patruzeci și opt) lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 4000,00 (patru mii) lei.

Pentru a hotărâ astfel, instanța a conchis că, apartamentul nr.XXX situat în mun. Bălți, str. Ivan Konev XXX este înregistrat cu drept de proprietate cu cota-parte de 1.0 pe numele lui Bucătaru Ruslan și Bucătaru Iraida în temeiul actului de transmitere-primire din 26 iulie 2007 și contractului de investiție nr.42/38 din 28 noiembrie 2006.

La momentul înregistrării dreptului de proprietate asupra imobilului reclamanta și pârâtul erau în relații de căsătorie, și respectiv acesta reprezintă proprietatea comună în devălmășie a soților.

Instanța a reținut că, reclamantul este îndreptățit de a solicita determinarea cotelor-părți ideale din bunul imobil prin atribuirea către fiecare dintre soți a câte ½ cotă-parte din bunul imobil amplasat în mun. Bălți str. Ivan Konev XXX ap. XXX dat fiind faptul că, Bucătaru Iraida nu prezentat careva probe concludente și pertinente din care ar urma contrariul cu privire la părțile soților din proprietatea comună în devălmășie.

Instanța de fond a stabilit că, Bucătaru Iraida a creat obstacole reclamantului în folosirea bunului respectiv după propria voință prin faptul schimbării lacătului de la ușa de la intrare și refuzul transmiterii duplicatului cheii reclamantului, faptul dat fiind confirmat prin convorbirile părților prin intermediul mesajelor de pe rețelele de socializare, inclusiv răspunsurile eliberate de IP Bălți, potrivit cărora este indicat că acțiunile pretins ilegale a lui Bucătaru Iraida au fost încadrate în conformitate cu prevederile art.335 Cod Contravențional fiind întocmit proces-verbal cu privire la contravenție.

Nefiind de acord soluția instanței de fond, la 26 februarie 2020 Bucătaru Iraida a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 10 februarie 2020 și trimiterea cauzei la rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2021, s-a respins apelul declarat de Bucătaru Iraida și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 10 februarie 2020.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Bălți din 16 martie 2021, s-a încasat de la Bucătaru Iraida în beneficiul lui Bucătaru Ruslan cheltuielile de judecată în sumă de 3500 lei.

La 10 martie 2021, Bucătaru Iraida a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2021 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivare a invocat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel.

Examinând cauza instanța de apel a ignorat încălcările de procedură admise de instanța de fond.

Din dosar nu se constată că, judecătorul/instanța de judecată ar reține că cererea de chemare în judecată întrunește exigențele prevăzute art.168 alin. (2) Cod de procedură civilă.

Primind cererea instanța nu a explicat Iraidei Bucătaru etapa de procedură și actele ce urmează a fi îndeplinite.

Instanța de judecată a omis de a stabili Iraidei Bucătaru termen de a prezenta referința și toate probele necesare; de a explica acesteia dreptul de a formula cerere reconvențională și termenul de depunere; de a lua măsuri pentru mediere, în condițiile în care în locuință locuiește și copilul minor al părților litigante ; precum și îndeplinirea altor acte obligatorii prevăzute de art.185 Cod de procedură civilă, ceea ce a dus la soluționarea eronată a cauzei.

În lipsa acestor acte judecătorești, instanța de fond a dispus examinarea cauzei în lipsa recurenței, încălcând și dreptul părții la un proces echitabil garantat de art.6 CEDO.

Hotărârea instanței de fond, nu corespunde prevederilor art. 239 din Codul de procedură civilă, iar instanța de apel verificând legalitatea acesteia nu a ținut cont de încălcările de procedură comise de prima instanță.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei 09 februarie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs a fost declarată la 10 martie 2021, respectiv, în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 12 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat potrivit dovezii de la fila dosarului 100.

Prin referința depusă la 27 aprilie 2021, intimatul a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, menționând că decizia instanței de apel este legală și emisă cu aplicarea corectă a legii materiale.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Bucătaru Iraida, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Bucătaru Iraida.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Dumitru Mardari